

FSF-Øvre Romerike

GAMLE SVÅRTEN

Vårt lille
sanghefte

av
MICHAEL CARR OG HAMILTON KENNEDY

Johnny N.

MUSIKK - HUSET A/S, OSLO

2.25/2.4

INNHOLDSFORTEGNELSE

3. La oss leve for hverandre
4. Kjærlighetsvisa
5. De nære ting
6. Vandringsvise
7. Lys og varme
8. Dansen på Måkeskjær
9. Allsangpotpurri nr. 1
10. Allsangpotpurri nr. 2
11. Dansen på Sunnanø
12. Nu är det sommar
13. Nordlandsnetter
14. Du ska få en dag i mårå
15. Sønnavindvalsen
16. Skål for bondens åker
17. Svantes lykkelige dag
18. Menuett i mai
19. Danse mi vise
20. Den första gong jag såg dig
21. Hvite roser fra Athen
22. Grått i åsen
23. Flickan i Havana
24. Carry me back to old Virginny /
Old Kentucky home
25. Høyt over fjellet
26. Allsang med Prøysen-tekster
27. Rosa på ball
28. Grisen fra Toten
29. Que sera sera
30. Hovedø'n
31. Blåveispiken
32. Rosen og sommerfuglen
33. Vandringsmenn synger
34. Har en drøm
35. Anders og Brita
36. Steinkjersannan
37. Frieriet has Ola Husmann
38. Våren kommer nå
39. Sjømann
40. Tulipaner fra Amsterdam
41. Kom mai du skjønne milde
42. Vi skal gå hand i hand
43. Piken i dalen
44. Önskebrunnen
45. Ungkarssalme
46. Ungkarssalme – Del 2
47. Steinrøysa neri bakken
48. Gull og grønne skoger
49. Eg veit ei lita jente
50. Den glade vandrer
51. Anna og Johan
52. På folkemunne
53. Jeg snører min sekk
54. Jeg plukker fløjlsgræss
55. Mellom bakkar og berg
56. Livets lyse side
57. Kjærlighetsvalsen
58. På Billy Bryants Kafe
59. Alle behøver en venn iblant
60. No livnar det i lundar
61. Davy Crocket
62. Farvel til dalen (Red River Valley)
63. Myse Fisa
64. Vise om stortingsvalget
65. fortsettelse
66. Pengegaloppen
67. Vi vandrer med freidig mot
68. Fuglevise

LA OSS LEVE FOR HVERANDRE

Tekst: Fredrik Friis / Melodi: Bengt Sundström

La oss leve for hverandre
og ta vare på den tid vi har.
La oss leve for hverandre -
livet selv kan gi det rette svar.

Det hender ofte at livet gir
små slag og motgang som kanskje svir.
Det fins en mening med alt som skjer,
men harde ord de bare ødelegger mer

Refr.

Hvem kan forklare og gi et svar
på alle spørsmål vi ofte har?
Hvis man kan glemme å være steil,
går det an å lære av hverandres feil.

Refr.

KJÆRLIGHETSVISA

Tekst og melodi: Halfdan Sivertsen

Når sommerdagen ligg utover landet,
og du og æ har funne oss ei strand,
og fire kalde pils ligg neri vannet,
og vi er brun og fin og hand i hand,
når vi har prata om ei bok vi lika,
og alt e' bra og ikkje te' å tru,
ingen e' så god som du da - ingen e' så god som du.

Når høsten finns og hverdagslivet venta,
og fuglan tar te' vett og flyg mot sør,
og vi får slit med regninga og renta,
og meninga forsvinn i det vi gjør,
når vi må over mang en liten avgrunn,
og ofte på ei falleferdig bru,
ingen e' så god som du da - ingen e' så god som du.

Men av og te' når tegnan bli førr tydlig,
og dæm som sett med makta gjør mæ skremt,
når de fine ordan dæmmes bli motbydlig,
og tankan bak e' jævlig dårlig gjæmt,
da har æ ei som vet at folk vil vokn' opp,
og at vinden i fra høyre snart vil snu.
Ingen e' så god som du da - ingen e' så god som du.

Og når æ kryp te' køys og frys på beinan,
og du har lagt dæ før mæ og e' varm,
så vet du æ e' liten og aleina,
og låne mæ litt dyne og ei arm.
Og dagen den e' viktig og den kræv oss,
men natta den e' din og min og nu.
Ingen e' så god som du da - ingen e' så god som du.

DE NÆRE TING

Tekst: Arne Paasche Aasen / Melodi: Kurt Foss & Reidar Bø

Ditt sinn monne flyve så vide omkring.
Det er som du glemmer de nære ting.
Det er som du aldri en time har fred.
Du lengter bestandig et annet sted.

Du syns dine dager er usle og grå.
Hva er det du søker? Hva tenker du på?
Når aldri du unner deg rast eller ro,
kan ingenting vokse og intet gro.

Gå inn i din stue, hvor liten den er,
så rommer den noe ditt hjerte har kjær.
På ropet i skogen skal ingen få svar.
Finn veien tilbake til det du har.

Den lykke du søker bak blånende fjell,
kan hende du alltid har eiet den selv.
Du skal ikke jage i hvileløs ring,
men lær deg å elske de nære ting.

VANDRINGSVISE

Tekst: Einar Skjæraasen / Melodi: Finn Ludt

Og jeg har ingen bondegård med hest og hund og dreng.
Nei, jorden er min eiendom, og skogen er min seng.
Og våren er min fiolin med dans på hver en streng,
med dans på hver en streng.

Og jeg har ingen penger, men min fattigdom er god.
Den rike har sitt levebrød, den fromme har sin tro,
men jeg har høysang i hver li og kirke på hver mo,
og kirke på hver mo.

Og jeg vil ikke gifte meg, men jeg er ikke kald.
For møter jeg en pike-lill, går livet som det skal.
Da rødmer hun og rekker meg en krans av hvit konvall,
en krans av hvit konvall.

Og jeg har ingen almanakk og ingen klokke nei,
jeg har naturens vandresans som varsler tid og vei.
Og dag og natt og vår og høst er vandringsmenn som jeg,
er vandringsmenn som jeg.

Når kvelden stenger for min fot, da tar jeg hatten av.
Og mørket faller i mitt fang og skjuler sti og stav.
Og sol går opp og sol går ned ved vugge og ved grav,
ved vugge og ved grav.

Men før jeg nynner visen ut, vil jeg - en jordens sønn -
få takke for de åpne smil, for marken som var grønn,
for strå og blomst og sang og alt som lever uten lønn,
som lever uten lønn.

LYS OG VARME

Tekst og melodi: Åge Aleksandersen

Når mørket no har sænka sæ går æ stilt igjennom rommet,
og følelsan dæm slit i mæ, ka vil framtia gi?
Og den arven vi har gitt dæ, kan vær tung å ta med sæ.
Vil du spør oss, vil du last oss,
vil du kaill det for ett svik?

Ref.:

Men sola som gikk ned i kveld,
ho ska skin for dæ, min kjære,
og føglan som e' fri, dæm ska vis veg og alt ska bli
mykji lys og mykji varme, tru og håp det kain du få med.
Mange tåra, tunge stunde e æ redd førr at det bli.

Når sola jage natta bort, så kryp du tett innte mæ,
og gjømt e aill de tunge tankan, dæm æ hadd i går.
I liv og latter spør du mæ om regnet og om sola,
og svaran som æ gir dæ, e itj dæm æ hadd i går.

Ref.:

DANSEN PÅ MÅKESKJÆR
Org. tekst og melodi: Gideon Wahlberg

Dansen den går ut på Måkeskjær i lyse sommernetter.
Guttene svinger den de har kjær i nattens friske vind!
Det blåser så herlig fra havet der det skvulper og det skvetter.
Badet i lys ligger Måkeskjær i ild og måneskinn.

Ref.:

Småbølger kruser sjøen, blinker som sølv omkring øen.
Trekkspillet låter fra båtene, allting forhekses av låtene!
Øynene stråler, og kinnen blusser så varmt i mot vinden.
Aldri forglemmer jeg nettene der ut på Måkeskjær.

Blodet blir heftig og dansen vill og alle øyne blanke.
Skyggene flakker og bålets ilde til tramp og trekkspill-låt.
Langt klinger lokkende dans og spill og stjeler hver en tanke.
Måkeskjær stevner hver ungdom til i blomstersmykket båt.

Ref.:

Trekkspillet låter den hele natt til leken og til dansen.
Månen den blekner og går forlatt til ro blant fjerne trær.
Ungdommen stanser og ser betatt mot solskinn og glansen.
Takker for gledene de har hatt i natt på Måkeskjær

Ref.:

ALLSANG-POTPURRI – NR. I

Det blir atter sol og sommer - det blir liv i dal og fjell.
Lille venn, du vet jeg kommer opp til seteren en kveld.
Da en sang du for meg synger med din stemme øm og varm.
Og mens fugl i trærne gynger, skal du hvile i min arm.

Kom i kostervals, legg din runde arm om min hals.
Jeg deg føre vil hele livet frem om du vil.
Kostervalsen går - er en vals som aldri forgår.
Jeg er din, og du er min, aller kjæresten min.

For da blir det:
Sol ute, sol inne, sol i hjertet, sol i sinnet, å hvor det skinner.
Håret det gråner, og nesa den blåner, og skosåla svinner.
Glem dine sorger, vær aldri sur. Selv om det regner ei lita skur,
så blir det sol ute, sol inne, sol i hjertet, sol i sinnet.
Sol - bare sol.

For ned på Nøtterø fins jo verdens herligste kvinns.
Jeg har en liten tull, hun er meg tro som gull, og hele øya er full.
Og når jeg tar meg en vals med pikens arm om min hals,
da har jeg ingen nø', da kan jeg gjerne dø
der hos min mø på Nøtterø.

Kom mai, du skjønne milde, gjør skogen atter grønn,
og la ved bekk og kilde fiolen blomstre skjønn.
Hvor ville jeg dog gjerne at jeg igjen deg så.
Akk, kjære mai, hvor gjerne gad jeg i marken gå.

ALLSANG-POTPURRI NR. II

Syng, syng, syng og vær gla', syng med den stemmen du har.
Syng, syng, syng og vær gla', syng og hold sorgen for narr.
Selv om i stumper og stykker du kjør', fram med det gode humør.
Syng hvor i verden du enn kommer hen, ja, syng og jag sorgene hjem.

Men se, der danser bestefar , se for en stil han har.
Han kan nok kunsten, bestefar, fra sine unge da'r.
Han fører sin dame så yndig og lett, nesten kokett, blir aldri trett.
Sønnen i huset han danser nok flott, og pappa'n ganske godt.
Men se, der danser bestefar, se for en stil har.

Det var en god gammel bondemann som skulle gå ut etter øl.
Det var en god gammel bondemann som skulle gå ut etter øl.
Som skulle gå ut etter øl,
som skulle gå ut etter øl, etter øl, etter hoppsasa, tral la la la.
Som skulle gå ut etter øl.

Jeg blir så glad når solen skinner, jeg glemmer sne'n som falt i fjor
og alle mørke, triste minner, de smelter bort som is på fjord.
Og når jeg rundt meg ser, der alle går og ler,
de nynner glad og fri, på denne melodi:
Jeg blir så glad når solen skinner og varmer hele Norges land.

Bedre og bedre dag for dag. Bedre og bedre dag for dag.
Du kan more deg og smile,
selv om andre syns du burde fortvile.
Selv om stillingen er svak, så syng med velbehag:
Ah - ah - ah - ah - ah - ah - ah!
Det går bedre og bedre dag for dag.

DANSEN PÅ SUNNANØ
Tekst og melodi: Evert Taube

Där går en dans på Sunnanö där dansar Rönnerdal
med lilla Eva Liljebäck på pensionatets bal,
och genom fönstren strömmar in från skärgårdsnattens sval
doft av syrener och jasmin i pensionatets sal,
doft av syrener och jasmin i pensionatets sal.

Och lilla Evas arm är rund och fräknig hennes hy
och röd som smultron hennes mun och klänningen är ny.
Herr Rönnerdal, det är ju ni som tar vem ni vill ha,
bland alla kvinnor jorden runt, det har jag hört, ha ha,
bland alla kvinnor jorden runt det har jag hört, ha ha.

Att ta är inte min musik, nej fröken, men att ge.
Jag slösar men är ändå rik så länge jag kan se.
Vad ser ni då, herr Rönnerdal, kanske min nya kjol?
Ja, den och kanske något mer. Ta hit en bra fiol.
Ja, den och kanske något mer. Ta hit en bra fiol.

Där går en dans på Sunnanö till Rönnerdals fiol,
där dansar vågor, valsar vind, och snön som föll i fjol.
Den virvlar där, det far ett brus igenom park och sal.
Och sommarmorgonen står ljus och södergöken gal.
Och sommarmorgonen står ljus och södergöken gal.

Och lilla Eva dansar ut med fänrik Rosenberg,
och inga fröknar syns på hyn, så röd är hennes färg.
Men Rönnerdal är blek och skön och spelar som en gud.
Och svävar i en högre rymd där Eva är hans brud.
Och svävar i en högre rymd där Eva är hans brud.

NU ÄR DE SOMMAR

Nu är det sommar, nu skiner sola, nu är det grönska och vackert vär.
Ljunt faller regnet och fuktar jorda, och vackra blommor ängarna klär.
Sing du sing duladej, sing dudelidudeli dalåadej.
å vackra blommor ängarna klär.
Sing du sing duladej, sing dudelidudeli dalåadej.
å vackra blommor ängarna klär.

Nu är det sommar, nu savar granen, nu doftar hagen liljekonvalj.
Och tulipaner växer bland blarna, det är som grannlåt på fin stramalj.
Sing du sing duladej, sing dudelidudeli dalåadej,
det är som grannlåt på fin stramalj.
Sing du sing duladej, sing dudelidudeli dalåadej,
det är som grannlåt på fin stramalj.

Nu är det sommar, nu leker sika, och i mitt hjärta kärleken gror.
Och i en vassrugg längst ut i vika, där står en abborre-luring och glor.
Sing du sing duladej sing dudelidudeli daliadej,
där står en abborre-luring och glor.
Sing du sing duladej sing dudelidudeli daliadej,
där står en abborre-luring och glor.

Nu är det sommar, nu hörs klaveret, nu är det dans opp i grönskande lund.
Och vackra flickor gå att spatsera, gå att spatsera i skymningens stund.
Sing du sing duladej, sing dudelidudeli daliadej,
gå att spatsera i skymningens stund.
Sing du sing duladej, sing dudelidudeli daliadej,
gå att spatsera i skymningens stund.

NORDLANDSNETTER

Tekst: Sveinulf Jarnæs / Melodi: Bjarne Moe

Stilt under vinternatts frostklare sti
strømmer tonene mot meg fra stjernenes hær.
Og tonene blir til en skjønn melodi
som blir din før den glider forbi.

Ta Nordlandsnetter i favn om du kan
som det vakreste du øyner i verden.
En himmel flammer i nordlysets brann,
over drømmenes eventyrland.

La hvitkledte fjelle i måneskinnsdrakt
få varme ditt hjerte og si,
at Nordlandsnetters fortryllende pakt
er vel vakrest av all poesi.

Engang skal komme en sommerglad stund,
og i kveldsolens glans skal du fange den inn.
Det toner fra havskjær fra holmer og sund,
i sin drømmende nattstille blund.

Ta Nordlandsnetter i favn om du kan
som det vakreste du øyner i verden.
Der hvite seil stevner ut i fra land,
inn i solgullets evige brann.

Så lytt da til tonen som skjønnhet har bragt,
til solbris som smyger forbi.
For Nordlandsnetters fortryllende prakt,
er vel vakrest av all poesi.

DU SKA FA EN DAG I MÅRÅ

Tekst: Alf Prøysen / Melodi: Otto Nielsen

Det var en liten gutt som gikk og gret og var så lei.
Hæin skulle tegne Babylon, men lærer'n hæin sa nei.
Hæin ød'la hele arket, hæin var tufsete og dom,
men så hørte hæin et sus som over furukrona kom.

Ref.:

Du ska få en dag i mårå, som rein og ubrukt står,
med blanke ark og fargestifter tel,
og da kæin du rette oppatt æille feil ifrå i går,
og da får du det så godt i mårå kvell.
Og om du itte greie det og æilt er like trist,
så ska du høre suset over furua som sist.
Du ska få en dag i mårå, som rein og ubrukt står,
med blanke ark og fargestifter tel.

Og så vart gutten vaksin, og hæin gikk og var så lei.
Han hadde fridd åt jinta si, men jinta hu sa nei.
Hæin gret i ville skauen "detti blir min siste dag".
Men da kom det over furua det såmmå linne drag.

Refr.: Du ska få .....

Og nå er gutten gift og går og slit som folk gjør flest,
med småbruk oppi Åsmarken der kjæringa er hest.
Hæin syns det blir for lite gjort og streve titt og trutt
og trøste seg med furusus når dagen blir for stutt.

Refr.: Du ska få .....

SØNNAVINDVALSEN

Tekst: Alf Prøysen / Melodi: Bjarne Amdahl

Og jinta sa tel sønnavind, rør itte sløret på hatten min,
for den lyt vara rein og pen så je kæin få møte min elskede venn.
I hatt med slør og silkestrå og kjole med blonder på kragen,
to kvite skor med sløyfer på og strømper så klare som dagen.

Og jinta gikk i sønnavind og svinse og svæinse i stasen sin
på kryss og tvers og så på skrå, så hu sku bli sikker på æille fekk sjå
en hatt med slør....

Og jinta kom i sønnavind og sto som ei rose for gutten sin.
Hæin lange ut en kraftig arm og røske så inn tel sin bankende barm
en hatt med slør....

Og dæinsen gikk i sønnavind, og jinta vart kaste i ringen inn.
Blæint kvæ, bar og beksømskor, der kunne du skimte det flakse og for
en hatt med slør....

Og dagen kom med sønnavind før hu kunne sleppe frå guten sin.
Hu smaug seg fram så stilt på tå og håpe så inderlig ingen fekk sjå
en hatt med slør....

Og jinta sov med smil på kinn og drømte så deilig om gutten sin.
Hu vogga seg i søvnen inn, og ute på klesnora vogga i vind
en hatt med slør....

SKÅL FOR BONDENS ÅKER
Tekst: Bernt Heiberg / Melodi: Evert Taube

Mel: Flickan i Havanna

Under bondens åker, snedig skjult i jordens skjød,
ligger trinn og fager en potet som død.
Bonden er en listig rev, tar poteten opp med grev,
gjemmer den blant ost og kål.
Bondemannens skål!

Dypt i bondens kjeller råder gravens dysterhet,
inntil bonden selger hele sin potet.
I en sekk av spunnet hamp, spent bak bondens geile gamp,
stiler den mot høye mål.
Bondemannens skål!

Bent til Opplandsgården ruller vår potet på hjul,
der blir den omskåren, brent på sorte kull,
destilleres hen og dør, men står opp i ny kulør
som fugl Fønix fra sitt bål.
Akevittens skål!

Skål for bondens aker, skål for hans poteter små.
Bondens viv er vakker, skål for henne og.
Skål for bondens hest og høy, skål for vogn og seletøy.
Skål for den som uten skam
drikker Opplands dram!

SVANTES LYKKELIGE DAG

Tekst og melodi: Benny Andersen

Se, hvilken morgenstund! Solen er rød og rund.
Nina er gået i bad. Jeg spiser ostemad.
Livet er ikke det værste man har
og om lidt er kaffen klar.

Blomsterne blomstrer op. Der går en edderkop.
Fuglene flyver i flok når de er mange nok.
Lykken er ikke det værste man har
og om lidt er kaffen klar.

Græset er grønt og vådt. Bierne har det godt.
Lungerne frådser i luft. Ah, hvilken snerleduft!
Glæden er ikke det værste man har
og om lidt er kaffen klar.

Sang under brusebad. Hun må vist være glad.
Himlen er temmelig blå. Det kan jeg godt forstå.
Lykken er ikke det værste man har
og om lidt er kaffen klar.

Nu kommer Nina ud, nøgen, med fuktig hud,
kysser mig kærligt og går ind for at re' sit hår.
Livet er ikke det værste man har
og om lidt er kaffen klar.

MENUETT I MAI

Tekst og melodi: Vidar Sandbeck

Vil du bli med i menuetten i de grogrønne mainetten'
når det våres, når det våres utmed gangsti og vegg.
Vil du leke og gle', deg tar du kjæresten med deg
uti skogen når det lever milla bjørker og hegg.

Du kan høre e fløyte trille, du kan ane ho Tirilille
der ho danser, der ho danser sine sirlige trinn
over gråbleke stener, under løvrike grener.
Og det kvisker og det nynner og det risler og rinn.

Det er ongdøm og det er drømmer, det er lengsel i alle gjømmer,
sjå det gjynger, sjå det gjynger i en fin menuett.
Det er sammar i vente, det er lykke å hente.
Det er livet som forærer deg en blomsterbukett

Det er morro å vara frøken, det er artig å høre gjøken
når det våres, når det våres, over enger og drag.
Men gu'bære så ille om du itte fær stille.
der du tripper over tunet når det lysner tå dag.

Og du gynger i menuetten i de grogrønne mainetten.
Ingen spådom, ingen spådom kan formørke ditt sinn.
Det er fast under sola, det er gammalt på jorda:
Je vil leva, je vil finna en å kalle min venn.

DANSE MI VISE

Tekst: Einar Skjæråsen / Melodi: Finn Luth

Vinden blæs synna, og vinden blæs norda,
lyset og skuggen er syskjen på jorda.
Sommarn er stutt, og vintern er lang.
Danse mi vise, gråte min sang.

Innunder yta glir moldmørke årer.
Blåveisen blømer i gråbleike vårer.
Livstrua bryt gjennom tele og tvang.
Danse mi vise, gråte min sang.

Friarar er vi, om vona er lita.
Nynn om 'a Berit, så får du 'a Brita.
Drøm på din sten at du sit på et fang.
Danse mi vise, gråte min sang.

Somme er fattige, somme er rike.
Bare tel slutt er vi jamsis og like.
Vegen er lystig, og vegen er vrang.
Danse mi vise, gråte min sang.

DEN FÖRSTA GÅNG JAG SÅG DIG

Tekst og melodi: Birger Sjöberg

Den första gång jag såg dig, det var en sommardag
På förmiddagen, då solen lyste klar
Och ängens alla blommor av många hundra slag
De stodo bugade i par vid par
Och vinden drog så saktelig, och nere invid stranden
Där smög en bölja kärleksfullt till snäckan uti sanden
Den första gång jag såg dig, det var en sommardag
Den första gång jag tog dig uti handen

Den första gång jag såg dig, då glänste sommarskyn
Så bländande som svanen i sin skald
Då kom det ifrån skogen, från skogens gröna bryn
Liksom ett jubel utav fåglars ljud
Då ljud en sång från himmelen så skön som inga flera
Det var den lilla lärkan grå, så svår att observera
Den första gång jag såg dig, då glänste sommarskyn
Så bländande och grann som aldrig mera

Och därför när jag ser dig, om och i vinterns dag
Då drivan ligger glittrande och kall
Nog hör jag sommarns vindar och lärkans friska slag
Och vågens brus i alla fulla fall
Nog tycker jag ur dunig bädd sig gröna växter daga
Med blåklint och med klöverblad, som älskande behaga
Att sommarsolen skiner på dina anletsdrag
Som rodna och som stråla och betaga

HVITE ROSER FRA ATHEN

Norsk tekst: Juul Hansen / Musikk: Manos Hadjidakis

Ref.:

Hvite roser fra Athen
sier deg: Kom snart tilbake.
Hilser deg vel møtt igjen!
Hvite roser fra Athen.

Det gryr av dag, og atter skinner solen,
og det betyr at nå er avskjedsstunden nær.
Så drar ditt skip langt bort med vind og bølger,
det har en hilsen med fra meg som venter her.

Ref.:

I fjerne land, der ingen venter på meg,
går jeg og lengter hit og finner ingen ro.
Men hjem til meg kan dine drømmer nå meg,
når dine tanker flyr på himlens stjernebro.

Ref.:

GRÅTT I ÅSEN

Tekst og melodi: Vidar Sandbeck

At det er grått i åsen det er et dårlig tegn,
da sitt'n Peder inne i fall det sku bli regn.
Han sitt og klagar været med lua på sitt kne,
for han har lenge tenkt på å høgge vinterved.

Nå er det alt september og grana står på rot,
og skålen den er skrapa og pipa fylt av sot.
Han trommer litt i bordet og da er'n Peder harm,
så spør'n a Karoline om kaffekjel'n er varm.

Men hu har dårlig humør og sier: Kænn du sjå
at skigarn driv og døtt ned, og fjøset står på skrå.
Nå finn du deg en hammar og spikre på et bord,
som løsne ut om veggen i februar i fjor.

Han klør seg litt bak øret og da er'n Peder sint,
og gjorde'n rett og riktig slo'n alt i knas og flint.
Og da han sto bak låven han brukte nebb og hønn,
og sparke hæl ei høne som gikk og nappe kønn.

Ja, slik er det her i væla at sjøl om vi er små,
finns alltid noen mindre som vi kan hakke på.
Det gjeld å vara konge og herske i si væl,
så får det heller våges med skade på si sjæl.

FLICKAN I HAVANNA
Tekst og melodi: Evert Taube

Flickan i Havanna, hon har inga pengar kvar,
sitter i ett fönster, vinkar åt en karl.
Kom, du glade sjömatros!
Du skall få min röda ros!
Jag är vacker! Du är ung! Sjung, av hjärtat, sjung!

Flickan i Havanna, stänger dörrn av cederträ.
Sjömannen är inne, flickan på hans knä.
Vill du bli mitt hjärtas kung?
Har du pengar i din pung?
Jag är vacker! Du är ung! Sjung, av hjärtat, sjung!

Flickan i Havanna hörer då en sjömans röst:
Pengar har jag inga, men en sak till tröst.
Och ut ur sin jacka blå
tager han det hon skall få.
Jag är vacker! Du är ung! Sjung, av hjärtat, sjung!

Flickan i Havanna skådar då med tjusad blick
ringen med rubiner, som hon genast fick.
Ringen kostar femton pund!
Stanna du - en liten stund!
Jag är vacker! Du är ung! Sjung, av hjärtat, sjung!

Flickan i Havanna, hon har inga pengar kvar,
sitter i ett fönster, vinkar åt en karl.
Handen prydes av en ring
och kring barmen crepe de chine.
Jag är vacker! Du är ung! Sjung, av hjärtat, sjung!

CARRY ME BACK TO OLD VIRGINNY

Carry me back to old Virginny,
there's where the cotton and the corn and tatoes grow.
There's where the birds warble sweet in the springtime,
there's where the old darkey's heart am long'd to go.
There's where I labored so hard for old Massa,
day after day in the field of yellow corn.
No place on earth do I love more sincerely,
than old Virginny, the state where I was born.

OLD KENTUCKY HOME

The sun shines bright in the old Kentucky home,
tis summer, the people are gay.
The corn top's ripe and the meadow's in the bloom,
while the birds make music all the day.
The young folks roll on the little cabin floor,
all merry, all happy, and bright.
By'n by hard times comes a-knocking at the door,
then my old Kentucky home, good night!

Weep no more, my lady,
oh, weep no more today!
We will sing one song for the old Kentucky home,
for the old Kentucky home, far away.

HØYT OVER FJELLET

Tekst: Erik Diesen / Melodi: Meredith Wilson

Måne, du tilgir vel at jeg
sender en liten bønn til deg.
For når du strør ditt smil mot meg,
smil til min hjertens kjær.

Refr.:

Høyt over fjellet har du din vei.
Lys over himmel, have og hei,
og når du strør ditt smil mot meg,
smil til min hjertens kjær.

Lerke, du tilgir vel at jeg,
sender en liten bønn til deg.
For når du synger slik for meg,
syng for min hjertens kjær.

Refr.:

Høyt over fjellet har du din vei.
Fly over himmel, have og hei,
og når du synger slik for meg,
syng for min hjertens kjær

Stjerne, du tilgir vel at jeg,
sender en liten bønn til deg.
For når du blunker lurt til meg,
blunk til min hjertens kjær.

Refr.:

Høyt over fjellet har du din vei,
høyt over himmel, have og hei
og når du blunker lurt til meg,
blunk til min hjertens kjær.

ALLSANG MED PRØYSEN-TEKSTER

Og jinta sa tel sønnavind:

Rør itte sløret på hatten min, for den lyt vara rein og pen
så je kæin få møte min elskede venn i hatt med snor og silkestrå
og kjole med blonder på kraven, to kvite skor med sløyfer på
og strømper så klare som dagen.

Mari du bedåre, har du fått deg nye skor?

Nei da, dom vart kjøpt i fjor på butikken hass Kåre.

Mari du bedåre, skjørtet ditt er sikkert nytt.

Nei da, det er oppattsydd, je slit det fjorde året.

Men åssen har du vørti sudelittentei, og åssen har du vørti sudelattentei,
og åssen kan du stå og skinne på langande lei.

Når økta var slutt og kveldsola brann rundt steinrøysa neri bakken.

Og nyprosa blømte noen hår stand rundt steinrøysa neri bakken.

Je blistre og sang og så mot det blå, og så fekk je sjå en jintunge stå -
så grannbygd og spe i blommer og strå ved steinrøysa ner i bakken.

Du ska få en dag i mårå som rein og ubrukt står,
med blanke ark og fargestifter tel.

Og da kan du rette oppatt alle feil i frå i går,
og da får du det så godt i mårå kveld.

Og om du itte greier del og alt er like trist,
så ska du høre suset over furua som sist.

Du ska få en dag i mårå som rein og ubrukt står,
med blanke ark og fargestifter tel.

Kom hit nå, kjæring, så tek vi en dæins. Tralala. Tralalala.

Æinners da, æ du frå samling og sæins? Trallalalala.

Je har itte stunder, å æ det for stell,
og folk som går utafør på vegen i kvell,

dom lure vel på å æ dette for spell. Tralalalalala!

Dæinse dæinse dokka mi – vi ska hoppe dæinsen vi!

Nå ska dokka vara blid! - for nå ska dokka dæinse.

ROSA PÅ BALL

Tekst og melodi: Evert Taube

Tänk at jag dansar med Anderson.
lilla jag, lilla jag med Fritiof Anderson!
Tänk at bli uppbjuden av en så'n populär person.
Tänk vilket underbart liv det ni för!
Säj mej, hur känns det at vara charmör.
Sjöman och cowboy, musiker, artist. Det kan väl aldrig bli trist.

Nei, aldrig trist, fröken Rosa, er man som er kavaljer.
Vart enn jag ställer min kosa. Aldrig förglömmar jag er.
Ni er en sångmö från Helikons berg.
O, fröken Rosa, er linje, er färg.
Skuldran, profilen med lockarnas krans, ögonens varma glans.

Tänk, inspirera herr Anderson, lilla jag, inspirera Fritiof Anderson.
Får jag kanhända min egen sång, lilla jag en gång.
Rosa på ball, vackert namn eller hur?
Början i moll och finalen i dur.
När blir den färdig, herr Anderson säj, visan ni diktar til mej?

Visan om er, fröken Rosa, får ni i kväld til ert bord.
Medan vi talar på prosa, diktar jag rimmande ord.
Tyst, ingen såg at jag kysste er kind.
Känd hur det doftar från parken av lind.
Blommande lindar kring månbelyst stig. Rosa jag älskar dig!

GRISEN FRA TOTEN

Det var en gang en gammel gris som bodde oppå Toten.
Den blingsa vilt og grynta stygt og trakk på venstre foten.
I øret vokste fluesopp, i skjegget vokste mose,
og magesekken den var skral, var full av trikonose.

Refr.:

Gøy på landet, gøy på landet, sånt'no hakke vi i by'n,
Nei det har vi ikke.

Gøy på landet, gøy på landet, sånt'no hakke vi i by'n.

Den ruslet rundt i bingen sin og gomlet på agurker.
Og flørtet gjor'n av og til, med sinte gamle purker.
Den stirret ut i verden med vemodig drag i blikket.
Og tenk deg til, en vakker dag, begynte den å hikke.

Refr.:

En sur og gråkald regnværsdag, var grisen sterkt beruset,
og glemte paraply da den sku' ta en tur rundt huset.
Den ble forkjølet og fikk kuldegysninger og snue,
og måtte gå til bing's med varme grøtomslag på hue.

Refr.:

Men grisen hadde fått en knekk, som ødela dens helse.
Dens liv sto nok dessverre ikke lenger til å frelse.
Den fikk den siste olje og den lukket blidt sitt aue,
og med et sukk dens hode sank tilbake ned i trauet.

Refr.:

Men grisen den ble pakket ned og eksportert til byen,
og denne grisen er det vi i dag har på menyen.
Men denne grisen har et pre. over all slags annen føde,
for grisen hadde alkohol, i blodet da den døde.

Refr.:

QUE SERA SERA

Tekst og melodi: Jay Livingston – Ray Evans

When I was just a little girl,
I asked my mother, “What will I be?
Will I be pretty? Will I be rich?”
Here's what she said to me:

Refr.:
Que sera, sera. Whatever will be, will be.
The future's not ours to see. Que sera, sera,
What will be, will be.

When I was just a child in school,
I asked my teacher, “What will I try?
Should I paint pictures? Should I sing songs?”
This was her wise reply:

Refr.:

When I grew up and fell in love.
I asked my sweetheart, “What lies ahead?
Will we have rainbows day after day?”
Here's what my sweetheart said:

Refr.:

Now I have Children of my own.
They ask their mother, “What will I be?
Will I be handsome? Will I be rich?”
I tell them tenderly:

Refr.:

HOVEDØEN

Tekst: Vilhelm Dybwad / Melodi: Willy Kierulf

Nedover over fjorden en snekke gled, akk, hvor timene flyr.
Bakenom åsen gikk solen ned da vi nådde Dyna fyr.
Været er så vakkert, sa Johan, skal vi gå i land?
Så gikk vi en deilig sommernatt i land på Hovedø'n,
vi fant oss en vakker plett og satt og så utover sjø'n.
Småfugler sang i busk og kratt så jeg ble ganske matt.
Det hender så mangt på Hovedø'n en midtsommernatt.

Timevis satt vi der hånd i hånd, og han sa så mye pent,
om at vi knyttet et elskovsbånd, slik var det iallfall ment.
Og jeg var så ung og dum enda, trodde alt han sa.
Det var slik en deilig sommernatt på gamle Hovedø'n,
og Gud vet hvor lenge slik vi satt og så utover sjø'n.
Småfugler sang i busk og kratt så jeg ble rent betatt.
Det hender så mangt på Hovedø'n en midtsommernatt.

Kjærlighetslykke går lett i knas, elskovsild bli til is.
Tenk at vår herlige lystseilas endte med totalt forlis.
Derfor ber og råder jeg enhver, pike fjern og nær:
Gå aldri en deilig sommernatt i land på Hovedø'n.
Sitt aldri forelsket og betatt og se utover sjø'n.
Sky alt som heter busk og kratt og husk for all del at
det hender så mangt på Hovedø'n en midtsommernatt!

BLÅVEISPIKEN

Tekst: Arne Paasche Aasen / Melodi: Kurt Foss – Reidar Bøe

Jeg går og rusler på Ringerike,
på stille stier jeg sjelden går.
Da kommer mot meg en liten pike,
en lubben unge på fem - seks år.

Hun bærer blåveis i sine hender,
den første hilsen fra vårens muld.
Hun møter meg som en venn hun kjenner,
og står og smiler så tillitsfull.

Hun spør meg barnslig om jeg vil ha dem,
for hun har plukket dem nettopp nå.
Så hvis jeg vil, kan jeg bare ta dem
si'r hennes øyne, de store blå.

Så rik en gave har ingen gitt meg,
som denne dunbløte barnehånd.
Hun får no'n øre så hun kan kjøpe
litt sjokolade og drops og sånn.

Hun løper fra meg med takk i blikket,
hun danser lykkelig på vårens vei.
hun løper fra meg og aner ikke,
at det var hun som var god mot meg.

ROSEN OG SOMMERFUGLEN.

Tekst: Juul Hansen / Melodi: David Almeren

Den siste rosen sto i kveldens blå,
da hun den siste sommerfuglen så.
Og rosen sa: Nå er vår sommer slutt,
og mine kronblad strøs for stormen ut.

Bli her hos meg, du vakre sommerfugl,
når høsten raser, hviler du i skjul.
Men sommerfuglen enset ikke det,
han løftet vingene og fløy av sted.

Han fløy og fløy - da nattens mørke kom,
han angerfull til rosen vendte om.
Han ville be om hva han vraket nyss,
en seng av purpur og et dronningkyss.

For sent, for sent, for nå var rosen død,
og kun en tistel han til hvile bød.
Slik endte det da sol i østen rant,
at man en sommerfugl blant tistler fant.

VANDRINGSMENN SYNGER

Tekst: Arne Paasche Aasen / Melodi: Jacob Kessler

Oss kan du møte på all verdens veier,
vår fot har trådt på alle markers muld.
Den bylt vi bær' på det er alt vi eier,
men vi har stjerneblink og månegull.

Og vi har sett de skjønne soloppganger,
hørt bekken sildre gjennom eng og kratt.
Hørt fuglesangen over blomstervanger,
og sommersuset i den stille natt.

Vi har en drøm, en verden bak vår panne,
så langt den rekker, er den evig vår.
Og der er sjøer, der er gyldne lande,
med nye eventyr hvor enn vi går.

Når sol går ned og det blir skumringstide,
vil bekken nynne oss sin melodi.
Ja, vi er vandringsmenn i verden vide,
og ingen gledesstund går oss forbi.

Vi tar imot og gir med åpne hender,
så glad og rik er ingen mann på jord,
som vi - når natten sine stjerner tenner,
og lar den lyse i en vandrers spor.

HAR EN DRØM

Tekst: Trygve Hoff / Melodi: Svein Gundersen

Har en drøm om å komme hjem, dit en framtid ennå bor.
Har en drøm om å finne frem, over en mørklagt jord.
Snart stiger sol et sted i øst, og i natt har ingen gitt deg svar.
Men det finnes en fattig trøst: Drømmen du alltid har!

Har en drøm om å høre til i en hverdag taus og grå.
Har en drøm om at alt e vil finne en vei å gå.
Snart stiger sol et sted i øst alt vil være som det engang var.
Men det finnes en fattig trøst: Drømmen du alltid har!

Et døgn går forbi, lu lever på lånt og kostbar tid,
mens et hjerte slår og dagen går og går.

Har en drøm om et anna land og en lengsel øm og stor.
Har en drøm som er skrift i sand skreve med store ord.
Snart stiger sol et sted i øst og en verden venter kald og klar.
Men det finns en fattig trøst: Drømmen du alltid har!

Snart stiger sol et sted i øst og i natt har ingen gitt meg svar.
Men det finnes en fattig trøst: Drømmen du alltid har.

ANDERS OG BRITA

Tekst: Alf Prøysen Melodi: Owe Thörnquist

- Hun: Kan du komma hau den gongen da vi møttes du og je?
Han: Det var på Folkets hus, je glømme itte det.
Du var fyst og sist i dønsen som et vindpust opp og ned.
Hun: Og du var spellmannspen og satt der med et trekkspell på ditt kne.
- Begge: Tra lalal lalalio lala, tra lalal lalalio lei, tra lalal lalalio lei
å nei så gla je er i deg.
- Han: Kan du komma hau den gong vi vart i følge du og je?
Hun: Da var det junikveld og heggeduft og fred.
Han: Og så tok je deg på fanget ...
Hun: Nei, du gjorde itte det, du ba meg høre på, og sette deg med trekkspell på ditt kne.
- Begge: Tra lalal ....
- Han: Men kan du komma hau den gongen da vi trette du og je,
je hadde spellmænnsjobb og du sku vara med.
Og du danse hele natta, åffer gjorde du nå det?
Hun: Je tenkte, nå kan gubben sitta der med trekkspell på sitt kne.
- Begge: Tra lalal ....
- Hun: Kan du komma hau deg gongen?
Han: Nei, je minns da itte slikt!
Hun: Du sku tel Jørstadmoen på tvungen verneplikt.
Je satt at med fire unger, og je tenkte det og det.
Han: Å nei, det finns nok itte planer med et trekkspell på sitt kne!
- Begge: Tra lalal ....
- Han: Nå er onge våre vaksne, og den vøgga som vi har, den vil je selja.
Hun: Nei, nå ska du vara kar!
Legg nå spellet ditt i vøgga, den kan gyngje opp og ned!
Og sea sett du deg i gyngestol'n med kjærringa på kne!
- Begge: Tra lalal ....

STEINKJERSANNAN

Tekst: Carl Lønseth

Mitt livs erfaring du akta på,
og skriftemålet du ei forsmå,
:/: det er om elskov og hjertesår,
om Steinkjersannan i ungdoms vår. :/:

I maimåna når snø'n e reist,
i leir'n hos vakta bli' flage' heist,
:/: rekruten vandrer i solens skinn
på Steinkjersannan med vennen sin. :/:

Men han æ møtte den ene gang
av lua så man hans høie rang.
:/: Og æ forstod da han var mig nær
at han var offesjer i Frelsens hær. :/:

I Furuskogen den sommerstund
han fikk mitt ja-ord med hånd og mund.
:/: Han spurd' så ømt om æ villa ha'n,
så vart det kjærlegheit å sea ba'n. :/:

Vår uskylds Iyke bag skåvens trær
den rapporteredes til Frelsens hær.
:/: Og han som hadde så brei ei rand
mått' by'n på neafra som menig mand. :/:

FRIERIET HAS OLA HUSMANN

Tekst: Alf Schieflo

Da æ bøksla øvst i trøa å fekk gris å ku å geit,
hus å heim å gård og fæmtan mæling jord.
Strauk æ beinast oppi åsen åt a Ane, ja de veit,
Ane tausa borti gården hen i fjord.
Å så sætt æ mæ på kainten der hu Ane låg å sa:
Ja, det e så vakkert vær om dan sa æ,
Ja, det e rektig bra.
Sa hu Ane neri senga å lo.

Mens æ sett der sei hu Ane, huff du sitt da væl så meint,
å så bekka æ mæ neppå lite grain.
No e det mæsta så Trøaplussen e ferdig så omtreint,
det som mangle e ei kjerring med førstain.
Det bli mye styr å stell med både geit å gris å ku.
Å det bli så trist å vårrå ålein, sei æ.
Ja, men det træng da itj du.
Sa hu Ane neri senga å lo.

Å så sei æ åt'n Ane e du håggå te å fløtt,
å bli kånna bort i trøa heim hos mæ.
Det e bæst å få det fråsægjortd,
før'enn dagan bi for stutt.
Å æ tænkt itj spør no'n ain æ enn dæ.
Å synes det e rættast å få presten te å lys.
Ja, ka du synes du? Æ syns du må itj ligg der å frys.
Oppå fella sa hu Ane å lo.

VÅREN KOMMER NÅ
Tekst og melodi: Stein Ove Berg

Hvis du hører en gitar i kveld ved huset der du bor,
er det jeg som drar forbi og tar farvel.
Ikke tenk på hva du gjorde, hva du gav og hva du tok.
For du vet jeg måtte reise likevel.

Refreng:

Kommer nå, våren kommer nå.
Kommer nå, nå, våren kommer nå.
Snart står hestehov og blåveis langs den veien jeg må gå.
Kommer nå, nå, våren kommer nå.

Det kan ofte være tungt å traske slik omkring som jeg,
og det er godt engang i blant å finne ly.
Men når sola tiner snøen langs en ensom landevei,
er alt jeg vil å reise rundt fra by til by.

Refreng:

Du ba meg om å være, kanskje skulle jeg ha blitt,
men jeg skjønte ikke den gang hva jeg fikk.
Først nå ser jeg hva jeg hadde og hvor jeg skulle slått meg ned, og
hvem det var som ble tilbake da jeg gikk.

Refreng:

Denna visa tar vel slutt om senn som allting her på jord,
og snart skal siste tonen gli fra min gitar.
Kamerat, hvis du kan høre, bli hos jenta du har fått,
og takk himmel'n for det huset som du har.

Refreng:

Kommer nå, våren kommer nå.
Kommer nå, nå, våren kommer nå.
Snart står hestehov og blåveis langs den veien jeg må gå.
Kommer nå, nå, våren kommer nå.
Kommer nå, nå, våren kommer nå.

SJØMANN

Tekst: C.C. Bøyesen/ Musikk W. Scharfenberger

Sjømann, hvorfor drømme?
Tenk ei på oss her.
Sjømann, havets bølger
følger hvor du er.

Havet er ditt eget hjem,
dine venner er hver stjerne,
over Rio og Shanghai,
over Bali og Hawaii.
Dine tanker går til dem,
og din lengsel er det fjerne.
Du vil finne lykken der –
der er ditt hjem.

Sjømann, slutt å drømme.
Du har valgt din vei.
Sjømann, fjerne kyster
venter jo på deg.

Havet er ditt eget hjem,
dine venner er hver stjerne,
over Rio og Shanghai,
over Bali og Hawaii.
Dine tanker går til dem,
og din lengsel er det fjerne.
Du vil finne lykken der –
der er ditt hjem.

TULIPANER FRA AMSTERDAM

Norsk tekst: Otto Nielsen /Musikk: Ralf Arnie

Muntert en vindmølle svinger
Evig i kretsløp den drar
Under dens eldgamle vinger
Skilles et elskende par
Hun hvisker: Når du nu reiser
Inn til den farlige by
Da glemmer du meg. Men han svarer: Nei,
Hver dag blir min kjærlighet ny

Når det går mot vår da sender jeg
Tulipaner fra Amsterdam
De skal bringe daglig bud fra meg
Tulipaner fra Amsterdam
De skal vise at jeg savner deg
Tulipaner fra Amsterdam
Favnen breddfull vil jeg gi deg
Tulipaner de skal si deg
Det som ingen ord får fram
Tulipaner fra Amsterdam

KOM MAI DU SKJØNNE MILDE

Tekst: D.Jæger / Mel: W.A.Mozart

Kom, mai, du skjønne, milde,
gjør skogen atter grønn,
og la ved bekk og kilde
fiolen blomstre skjønn!
Hvor ville jeg dog gjerne
at jeg igjen deg så!
Akk, kjære mai, hvor gjerne
gad jeg i marken gå!

Om vint'ren kan man have
vel mangt et tidsfordriv;
man kan i sneen trave -
å ja, et lystig liv!
Men når seg lerken svinger
mot sky med liflig slag,
på engen om å springe -
det er en annen sak!

Kom derfor, mai, du milde,
gjør skogen atter grønn,
og la ved bekk og kilde
fiolen blomstre skjønn!
Hvor ville jeg dog gjerne
at jeg igjen deg så!
Akk, kjære mai, hvor gjerne
gad jeg i marken gå!

VI SKA GÅ HAND I HAND

Tekst og melodi: Gunnar Wicklund

Minns du än hur det var, när vi möttes du och jag?
Du var allting för mig, för jag såg ju bara dig
Å jag kände med ens, det är dig jag vill ha
Å jag minns än de orden jag sa:

Refreng:

Vi ska gå hand i hand genom livet du och jag
Om det händer ibland att vi lessnar någon dag
Ska vi trösta varann, det är så det ska va'
Vi ska gå hand i hand du och jag

Jag kan se än i dag
Hur vi gick där du och jag
Upp för altarets gång å med orgelbrus och sång
När vi vigdes och prästen välsignat oss två
Kan jag minnas vad jag tänkte då

Ref.:

Efter åren som gått
Har jag lärt mig och förstått
Att där lyckan ska bo
Finns det kärlek, hopp och tro
För vi älskar varann
Och har det så bra
Och vi följer de orden jag sa:

Ref.:

PIKEN I DALEN

*Tekst og melodi: Lennart Kjellgren
Norsk tekst: Rune E. Gnestadius*

Sangen om piken i dalen,
minnenes kjærlige sang.
I sommerens sollyse dage,
der møtte jeg henne en gang.

Skjebnen meg førte fra dalen,
rundt om i verden jeg for.
Men lykken var aldri å finne,
og hjemlengselen ble meg for stor.

Jeg vendte hjem og i dalen,
der skinte solen som før.
Med lengsel jeg vandret på stien,
som gikk til min elskedes dør.

Der fant jeg piken i dalen,
tok henne inn i min famn.
Vi glemte de ensomme timer,
og årenes lengsel og savn.

Klokkene ringer i dalen,
ringer om lykke for to.
For piken der nede i dalen,
hun ga meg sitt hjerte og tro.

ÖNSKEBRUNNEN

Tekst og melodi: Rune Wallebom

Släng en slant uti brunnen och önska dig nånting.
Tänk på något speciellt, som du vill ha.
Släng en slant uti brunnen, kanske just din dröm slår in.
Tja, kanhända den blir verklighet idag!

Lilla Anna var förälskad i Per Nilssons nya dräng;
därför gick hon ner till brunnen, slängde dit sin sista peng.
Och hon böna' och hon önska att hon honom skulle få.
För hon ville ju så gärna att det skulle bli dom två.

Ref.:

Lilla Anna står vid brunnen, tittar ner på slanten sin.
Då hon plötsligt hör nån ropa: Sej var fins du flickan min.
Och hon tittar ner åt vägen, där står vännen hon vil ha.
Hennes dröm har blivit verklig och hon känner seg så glad.

Ref.:

UNGKARSSALME

Tekst: Alf Prøysen / Mel: Knut Roen

Je hadde ei jinte som je var så glad i
Vi brukte å møtes på vægom i blant
Å hadde je blund på et øvve i mai
Så skar du få klokke og lommbok i pant
Je stolte på jinta som presten på blåna
Å hadde hu sagt det var folk oppå måna
Så hadde je trudd det var sænt.

Så var det en kvæll at vi gikk der å tala
Og jinta var rolig og je var så glad
Da kom det en fleipete kar i frå dala
På blank lakkert sykkel som bremse å sa
Så sleng deg på stanga og bli med på festen
Det var som om hjertet mitt sprakk under vesten
Da jinta klauv opp og sa ja

Jeg tenkte på mangt der je sto att å gaft
Je bau fram et hjerte så hett som ei glo
Hæn bau fram en sykkel og hjertet mitt taft
Je sture og fækk itte lævandes ro
Jeg tenkte så hardt at je hørte det knaka
Je åt itte mat og vart tynn som en staka
Men plutselig kom je på no

Je sa ått meg sjøl det er du som har skylda
Du går her og græt så du snart itte ser
Så kjøfte je sykkel og slo meg på fylla
Å dæense og drakk som en stor kavaler
For kvinnfolk er kvinnfolk og kænn itte tenkje
Dom ligner på skjøra og tæk det som blenkje
Og har itte tanke for mer

Forts. neste side.

Så var det en kvæld je fækk sjå dom i svinga
Og hæn hadde punktert og jinta var kjei
Men je hadde sykkel med luft nok i ringa
Og navbrems og bjelle og hatten på snei
Så sleng deg på stånga, sa je, skar vi aka
Det var som om hjertet mitt fraus og vart kaka
Da jinta såg ned og sa nei

Å nå vil je slutte det var ittno mere
Det kjæm ut på ett om du tenkjer hæll ei
Det nytter deg æiller å filosofere
På åffer et kvinnfolk tæk ændre enn deg
Men er du litt hælvrar og går att å hangler
Og fremdeles trur det er´n sykkel du mangler
Så kæn du få kjøft en ta meg!

STEINRØYSA NERI BAKKEN

Tekst: Alf Prøysen / Tradisjonsmelodi

Og økta var slutt og kveldsola bræinn
rundt steinrøysa neri bakken.
Og nyprosa blømte noen hår stann
rundt steinrøysa neri bakken.
Je blistre og sang og så mot det blå,
og så fekk je sjå en jintunge stå
så græinnbygd og spe i blommer og strå,
ved steinrøysa neri bakken.

Je stæinse og sa: "Å gjør du nå her
ved steinrøysa neri bakken?"
Hu svara: "Jeg skulle plukke litt bær
ved steinrøysa neri bakken ... "
Da sa je: "Je er nok vaksin og svær,
men var itte redd meg, kom bære her!
Je kjem nå full hau hen bærtuven' er
ved steinrøysa neri bakken."

Så plukke je bær i hæinda mi opp,
ved steinrøysa neri bakken,
og tømte dom i en rosete kopp
i steinrøysa neri bakken.
Je ba hu på spøk bli kjerringa mi,
da sa hu: "Du ska på dæinsen på Li?
Hår eneste lordag går du forbi
steinrøysa neri bakken."

"Forresten så driv du bære med tull,"
sa jinta og bøyde nakken.
"Hår eneste lordag drekk du deg full"
- hu sopte en maur ta stakken.
Je skrasle og lo og svingte min hatt
og dæinse og drakk den langande natt!
Og da je vart edru vakne jeg att
i steinrøysa neri bakken.

GULL OG GRØNNE SKOGER

Tekst og melodi: Vidar Sandbeck

Jeg er nå litt redd for kjerringa. At ho ska kom hau alt je sa
og lovte i mi friartid. Å trøste meg høss sku`det bli!
Et kjøleskap, en personbil, men tel Jul`kveld`n fekk a e neglefil.
Tra lalla la, det er da bra - Å stelle pent med kjerringa.

Je tegne ett hus med fire rom. For det var det ho drømte om.
Og møble mang i ek og teak. Å trøste meg som tala slik.
Je har e tomt der måsan gror. For vi fekk ett rom hos a svigermor.
Tra lalla la, det er da bra - Å stelle pent med kjerringa.

Je tala så pent om livets gang, at det sku bli en jubelsang
Og jordbærkrem med sukker på. Å trøste meg høss sku det gå.
En ferietur tel Riviera`n - Men i fjor da ok a på Rørosban.
Tra lalla la, det er da bra - Å stele pent med kjerringa.

Je lovte visst alt som livet byr. Tå sukkertøy og eventyr.
Og jubalong i måneskinn. Å trøste meg for truten min!
En himmelsk drøm i nerts, jo takk. Men ho har da fått seg en poplinsfrakk.
Ta lalla la, det er da bra - Å stelle pent med kjerringa.

Je vil itte skryte, langt i frå. Men je har alltid lagt an på,
Å vara snill den lange dag. Å vise tål og hjertelag.
Nå tar je meg en liten knert - For det er da kjerringa ærlig vert.
Tra lalla la, det er da bra - Å stelle pent med kjerringa,

EG VEIT EI LITA JENTE

Tekst: G.R. Schirmer / Melodi: Norsk folketone.

Eg veit ei lita jente, ja eg kjenne ho så vel
eg veit ei lita jente nord i skogen
Med raude kinner augo blå,
med fine hender føter små
eg veit ei lita jente nord i skogen

Med blomstertjørna langt til skogs,
så langt så langt til skogs
Der talatrusten synge så om kvelden
På setervollen stod, Ei vene jente glad og lo
For straks austan tjørna der gjekk losen

Og raud og rund gjekk sola attom Åsen ned i vest
Så mørkt, ja så mørkt det var i skogen
På setervollen gav Ei vene jente bort sitt ja:
Eg har ein liten kjærast nord i skogen
Ja, på setervollen gav Ei vene jente bort sitt ja:
Eg har ein liten kjærast nord i skogen.

DEN GLADE VANDRER

Tekst: Juul Hansen / Mel: Fried. W. Møller

Den glade vandrer kalles jeg,
for sorgløs går jeg på,
den endeløse landevei.
Der liker jeg å gå.

Refr:
Falderi - faldera –faldera
Falle ha - ha- ha - ha - ha - ha- ha
Falderi - faldera
der liker jeg å gå.

Den varme som den er min venn,
og regnet er min bror.
Naturen å - jeg elsker den,
all verden er min bror.

Jeg kaller skogens dyr ved navn,
og alle kjenner meg.
Jeg tar dem varsomt i min favn,
og ondskap kjennes ei.

I grøftens gress jeg tar en hvil
når boden kjører hjem,
og alle svarer med et smil
når glad jeg hilser dem.

Den glade vandrer kalles jeg
for godt er mitt humør.
Må himlen gi meg lov å gå
på veien til jeg dør.

ANNA OG JOHAN
Tekst og melodi: Vidar Sandbeck

Damene: Du Johan, du Johan je glømmer itte dei
da vi lekte siste par ut, ja vi lekte siste par ut.

Herrene: Å je liksom snuble så du skulle fange mei
å det var ei lykkelig tid.

Damene: Ja, det var ei lykkelig tid.

Refr. alle: Tra ra ra rallala, trallala rallala, livet er trivelig og takk skal du ha.

Damene: Den dagen vi slutte på skula du og je
fekk je sjokolade tå dei, je fekk sjokolade tå deg.

Herrene: Å på juletreffesten du havne på mitt kne
å je var så skamfull å lei.

Damene: For det var så uvant for deg.

Refr. alle: Tra ra ra rallala, trallala rallala, livet er trivelig og takk skal du ha.

Damene: En kveld ut i mai, da huser je så klart
at du tok å klemte meg litt, ja du tok å klemte meg litt.

Herrene: Å hjerte mitt Anna, det tedde sei så rart
at je hente doktorn i Lund, om han kunne finna en grunn.

Refr. alle: Tra ra ra rallala, trallala rallala, livet er trivelig og takk skal du ha.

Damene: Så gjekk vi forlove tel potteta steg i pris,
å du hadde spara litt peng, ja du hadde spara litt peng.

Herrene: Å du fekk som medgift to høns og en julegris.
å det var ei lykkelig tid.

Damene: Ja, det var ei lykkelig tid.

Refr. alle: Tra ra ra rallala, trallala rallala, livet er trivelig og takk skal du ha.

Damene: Men er du så glad i mei nå at je kan tru
du vil gå i varmen for mei, vil du gå i varmen for mei.

Herrene: Ja, om du var skrapa og blek så huttetu
at du låg i bomull og gas, under et forstørrelsesglas.

Refr. alle: Tra ra ra rallala, trallala rallala, livet er trivelig og takk skal du ha.

PÅ FOLKEMUNNE

Tekst og musikk: Vidar Sandbeck

Je kunne vøri snikker, je kunne vøri smed,
je kunne vøri direktør hell blekkenslager, je.
Men je har nå alltid trivs så godt i senga
i fundering på hen je sku' tjene penga.

Je kunne vøri skredder, men la det tidlig bort,
for inga menneskj' passte i de klea je fekk gjort.
Så da tenkte je det hele kunne fara
når et menneskj' itte var som ho sku vara.

Da slo je meg på fela i nitten tretti to,
og håret bak i nakken min det let je berre gro.
Men je likte slike glas med øl og vin i -
så je vart nok ingen Bull hell Paganini.

Så fekk je meg en butikk, å nei som je var gild,
men jammin brann je inne, gutt, med fire spann med sild.
Og det verste for en kjøpmann, sku je mene,
er å henga over disken sin ålene.

Når du blir grå ved øra, og ingen ting går bent,
da er det ett å gjøra, og det er å bli agent.
Gjennom rike, vakre bygder kan du kjøre
og gå inn og kåmmå ut med hue føre.

Je kunne vøri mye, je kunne vøri alt,
men enten fekk je gnagsår, hell je snuble og vart halt.
Men je har da levd og gått på folkemunne
med et avgangsvidnesbyrd på noenlunde.

JEG SNØRER MIN SEKK

Tekst og melodi: Margrethe Munthe

Jeg snører min sekk, jeg spenner mine ski,
nå lyser det så fagert i heien.
Fra ovnskroken vekk -så glad og så fri
Mot store, hvite skogen tar jeg veien.

I fykende fei jeg baner meg en vei
blant vinterkledde stubber og steiner.
Den susende vind meg stryker om kinn,
og snøen drysser ned fra lave greiner.

De vinger på fot gir liv og lyst og mot!
Nå stevner jeg mot høyeste tinden!
Alt tungt og alt trått, alt smålig og grått,
det stryker og det fyker vekk med vinden.

Og når jeg så opp, og skuer jeg fra topp
den lyse dal med skoglier blandet
da banker mitt bryst, jeg jubler med lyst
"Jeg elsker, å, jeg elsker dette landet!"

JEG PLUKKER FLØJLSGRÆSS

Tekst: Sigfred Pedersen / Mel: Knud Vad Thomsen

En vår har kommet så mild og stille,
med drømmedufter om mark og eng.
På sølvstreng klimprer den friske kilde,
og full av sødme er fuglens sang.
Jeg plukker fløjlsgress og ridderspore,
jeg plukker mandstro og jomfrusko.
Men blodet brenner i mine årer,
mitt lille hjerte har ingen ro.

Jeg synger ikke, jeg danser ikke,
det er så meget jeg ikke når.
Er jeg bedrøvet ? Jeg vet det ikke,
jeg bare drømmer og tiden går.
Jeg plukker fløjlsgress og ridderspore,
jeg plukker mandstro og jomfrusko.
Snart kommer prinsen fra eventyret,
mon da mitt hjerte kan finne ro ?

MELLOM BAKKAR OG BERG

Tekst og melodi: Ivar Aasen

Mellom bakkar og berg utmed havet
heve nordmannen fenge sin heim,
der han sjølv heve tuftene grave
og sett sjølv sine hus oppå deim.

Han såg ut på dei steinute strender;
det var ingen som der hadde bygt.
”Lat oss rydja og byggja oss grender,
og so eiga me rudningen trygt.”

Han såg ut på det bårute havet,
der var ruskut å leggja utpå;
men der leikade fisk nedi kavet,
og den leiken, den ville han sjå.

Fram på vetteren stundom han tenkte:
Giv eg var i eit varmare land!
Men når vårsol i bakkane blenkte,
fekk han hug til si heimlege strand.

Og når liene grønka som hagar,
når det laver av blomar på strå,
og når netter er ljose som dagar,
kan han ingen stad venare sjå.

LIVETS LYSE SIDE

Tekst og melodi: Finn Kalvik

Se dagen gryr
Mens svala flyr
I kåte kast og hilser den velkommen
Og når lyset slipper til
Begynner skogens fløytespill
Og langsomt våkner jeg til sol og sommer

På sjøens speil
Glir hvite seil
Mens hele skjærgården ligger sval og venter
Og mens fjerne måkeskrik
Fyller sjela med musikk
Har vinden finstemt sine instrumenter

Refr.:

Her på livets lyse side lever jeg
Hvor naturens mjuke stemme alltid når meg
Og jeg dyrker kropp og sjel
For da føler jeg meg vel
Og blir fylt av alt som dagene har med seg

En vakker drøm
Er livet som
Vi fører her så kom ut hit og finn den
Her er det ingen verdens ting
Som kan bryte stemningen
Vi sitter her og slikker sol i vinden

Refr.:

KJÆRLIGHETSVALSEN
Tekst og melodi - Vidar Sandbeck

Og jinta var nitten og vakker som få,
i utringe kjole med blomknupper på.
Så friheta hennes, ja den vart nok stutt,
for en fremmelig frier han gol uavbrutt.

Refr.:

Kjærlighet, kjærlighet ja det jammen det beste je vet.
Kjærlighet, kjærlighet det jammen det beste je vet.

Så bar det til alters for undrende blikk,
med to ganger ja og litt orgelmusikk.
Og matbordet bugna og sølvtøyet klang,
og han svigerfar tala og festlyden sang.

Refr.:

Og brudgommen glana i bordkanten ner,
og sømfor en tallikk med jorbærdesser'.
Men itte et ord kunne'n kom høv der'n satt,
ta den tala han øvd'inn i enrom i natt.

Refr.:

Og framtida seg over dørstokken inn,
og alt var ei lykke for sjel og for sinn.
Og alle sa hysj og gikk stille på tå
mot ei lyseblå vogge med kniplinger på.

Refr.:

Nå har dom ei dotter så trillrund og pen,
så glasruten ringle tå smågrus og sten.
Og far hennes fær millom grankvist og lyng
for å kjeppjaga alle som blistre og syng:

Refr.:

PÅ BILLY BRYANTS KAFE

Musikk : Jimmy Rogers / Tekst : Jacob Hjelte

Hun var ung og glad en gang
hun var hans, hun smilte og hun sang.
Å, men livet er hårdt og lykken ble kort,
men hun husker hva som hendte den gang.

Klokken ni på Billy Bryants Kafe,
sa han at han måtte reise av sted.
Da lovet han sin venn. Jeg skal komme igjen
om ett år på samme tid og samme sted.

Året gikk, men ingen kom
men hun oppga ikke håpet om,
å få møte ham der, hun har ham så kjær
uten ham er hennes verden så tom.

Klokken ni på Billy Bryants Kafe,
møter hun bestandig opp for å se.
om han vil holde ord, i sitt hjerte hun tror
bare hun er trofast, vil det engang skje.

Hun er grå og gammel nå
men hver aften ser man henne gå,
bort til Bryants kafe og inn for å se
etter ham, den ene hun tenker på.

Klokken ni på Billy Bryants Kafe
sa han at han måtte reise av sted.
Da lovet han sin venn. Jeg skal komme igjen
om ett år på samme tid og samme sted.

ALLE BEHØVER EN VENN IBLANT

Tekst og melodi: Gluntan

Refr.:

Alle behøver en venn iblant, så ta godt vare på den du fant.

Venner som gir av sitt hjertelag, kan du vel telle i dag.

Alle behøver en venn iblant, snu deg og se til en annen kant.

Venner du ikke har regnet med, er der du minst aner det.

Hender det at du er trist en dag? Stans opp i hverdagens jag.

Tenk da på alt som en venn kan gi, det som tynger blir kanskje forbi.

Ref.:

Tidene skifter, du har som tegn, sol følger helst etter regn.

Men når det virkelig røyner på, søk din støtte der den er å få.

Ref.:

NO LIVNAR DET I LUNDAR
Meodi: L. M. Lindemann / Tekst: Elias Blix

No livnar det i lundar,
no lauvast det i li,
den heile skapning stundar
no fram til sumars tid.

Det er vel fagre stunder
når våren kjem her nord
og atter som eit under
nytt liv av daude gror.

Du vår med ljose dagar,
med lengting, liv og song,
du spår at Gud oss lagar
ein betre vår ein gong,

då me med vigsla tunge,
med kjærleik heil og klår,
alt utan brest og sprunge
skal lova Herren vår!

DAVY CROCKET

Tekst: Arne Bendiksen / Melodi: George Bruns

Spør du en Cowboy ned i Tennessee:
Hvem rider best «On The Long Prairie»?
Svarer han straks at det fins ingen tvil:
Mannen som aldri vil ta seg en hvil

Davy, Davy Crocket.
Ingen er vel slik som han

Skarpskytter Jimmy er en hederskar,
mange trofeer på veggen han har,
men om du mener at han skyter best,
spytter han skråen og peker mot vest:

Ref.:

Stifinner Hjortefot og Buffalo Bill,
de fant en sti der de andre gikk vill.
Men da det engang gikk ille med dem,
var Davy på pletten og loset dem hjem

Ref.:

Jenter i Texas og i Tennessee,
drømmer hver natt om sitt svermeri
Spør du dem hvem de i tankene har,
svarer de Davy er noe til kar.

Ref.:

Hvem kaster lasso mot den villeste stut?
Hvem klarer opp på den høyeste nut?
Hvem kan få meg til å synge en sang,
om helten fra vest og hans hvite mustang

Ref.:

FARVEL TIL DALEN (RED RIVER VALLEY)

Norsk tekst: Arne Bendiksen / Melodi: Amerikansk folkemelodi

Når du reiser fra meg og fra dalen,
vil jeg savne ditt smil og din sang.
Før du reiser av sted vil jeg be deg,
at du kommer tilbake en gang.

Kom og sitt her en stund ved min side,
du som gjerne vil reise din vei.
Vil du minnes den ensomme dalen,
og en cowboy som venter på deg.

Du skal dra i mot fremmede steder,
ingen vet hvor din vei fører hen.
Men, går skjebnen i mot deg da vet du,
at i dalen der har du en venn.

Kom og sitt her en stund ved min side
du som gjerne vil reise din vei.
Vil du minnes den ensomme dalen,
og en cowboy som venter på deg.

MYSE FISA (Anno jula 2017)

Tekst: Trond Haugseggen / Melodi: Musevisa av Alf Prøysen

Når nettene blir lange og kulda setter inn,
da sier bestemora i fra gyngestolen sin.
«Hvis ingen skrur på varmen så fryser vi i hjel»,
da spretter gamle bestefar fra kjøkkenkroken inn.
«Nå skal jeg slå på varmepumpa vår,
her skal ingen fryse no på føtter og på lår».
Heisan og hoppsan og varme skal det bli,
her skal vi ha det godt og varmt i våres lune hi.

Nå har vi spist opp ribba, og pinnekjøtt og sau,
det legger seg rundt magan vår, nå blir vi ganske flau.
Til dessert var det risenkrem, og den var riktig go',
men ostebit og musefella kasta vi i do .
Heisan og hoppsan, nå er vi go' og mett,
en liten snaps og snork det blir for alle som er trett.
Heisan og hoppsan, vi smiler og vi ler,
for nå har alt blitt spist opp, og nå blir det itte mer.

Så finner bestemora fram fjernkontrollen sin,
og storskjermen på veggen kjører ungdomsprogram inn.
Her skal det bli litt høy musikk med rap og rock og rull,
de gamle julesanger er da bare noe tull.
Heisan og hoppsan, her skal det nok bli kjør,
det blir nok ikke «Glade jul», men ompa til vi dør.
Heisan og hoppsan, nå gasser vi vel på,
vi sitter i vår gyngestol og har det så som så.

Omsider kommer kvelden som alle ventet på,
for unga vil på byen gå på puben kan du tro.
Og om dom tar litt sterke ting det spiller ingen roll,
for katta hu er dau og mista all kontroll.
Heisan og hoppsan, en liten blås gjør godt,
det suser rundt i hue og vil alderi ta stopp.
Heisan og hoppsan, detta gjør vi mer,
for neste år så kan det hende vi blir enda fler.

WISE OM STORTINGSVALGET

Tekst: Trond Haugseggen / Melodi: Kjærlighetsvisa av Halvdan Sivertsen

Nå har vi hatt et stortingsvalg i landet,
det har vi hatt omtrent hvert 4. år.
Da skal vi velge kloke menn og kvinner,
som setter seg ved kongens lange bord.
Men først så drar de rundt omkring i landet,
og gull og grønne skoger lover de.
Ingen lover mer enn de da, ingen lover mer enn de.

Når har vi sett og hørt den siste tida,
fra røde, grønne, blå og enda fler.
Og alle vil så gjerne inn på «tinget»,
å gjøre slik at alle får litt mer.
Det blir så bra hvis alle får sin vilje,
og ingen faller utafør i år.
Ingen er så go' som dem da, ingen er så go' som dem.

Hu Erna i fra Bergen - rolig dame,
med smil og varme blick hu om seg strør.
Nå blir det bråk med «V» og kristenfolka,
det blir nok bruk for mange kvasse klør.
Men samarbeid har ingen hatt no' vondt av,
dette kan vi alle leve med?
Ellers blir det lurveleven, løvene kan brøle med!

Siv som fyller vår madrass med penger,
vi har nå kanskje mere enn vi trenger.
Men det er mange munner som skal mettes,
og alle får men ikke nå i år.
Med moms og skatt og alle slags avgifter,
det blir da vel en slant til deg og meg.
Vi får vel no' til julegaver, nisse det er du og jeg.
Fortsettes neste side.

Så har vi samlet alle disse andre,
han Jonas, Trine, Trygve og no'n tell.
En broket gjeng med kjepphester på gangen,
vi hører vrinsk - hva er det nå på stell?
Men pensjonister lar seg ikke rokke,
vi sitter trygt på våres taburett.
Ingen skal få vippe oss, nei, ingen skal få vippe oss.

Nå har det kommet elefant i rommet,
som feier rundt - her blir det harde tak.
For «meetoo» har nå blitt den riktig tøffe,
for alle som har klasket kvinne-bak.
Slik skal da ikke tillitsvalgte gjøre,
et spark i baken – åsså er det ut.
Ingen klasket slik som han da, ingen klasket slik som han.

PENGEALOPPEN

Tekst og melodi: Vidar Sandbeck

Og gubben satt i kveldinga og koste seg med skjellinga
Kroner en, kroner to, kroner tre, kroner fire, kroner fem, kroner seks,
kroner sju, kroner åtte, kroner ni

Og det var rimelig, han kunne ha det trivelig
Når'n tellte på nytt og på nytt og på nytt, en sekk med penger i
Ja, de penga, ja de penga – er tel bekymring for fattig og for rik

Han tette alle nøkkelhøl og stable på ei spekefjøl
Kroner en, kroner to, kroner tre .....

Og han var hard som stål, og kjøpte aldri fisk hell kål
Men stappe i sekker og dyner og puter, og sydd att med e nål
Ja, de penga, ja de penga – er tel bekymring for fattig og for rik

Han sløyfe gryn i vellinga, og la i vei med tellinga
Kroner en, kroner to, kroner tre .....

Og gubben han vart tynn å sjå, som firedøbbelt snelletråd
Så'n krøp inni sprekken i sparabøssa med undertøyet på
Ja, de penga, ja de penga – er tel bekymring for fattig og for rik

Da sola stod bak åsen opp, han drømte at'n la i hop
Kroner en, kroner to, kroner tre .....

Og da han vakne att, han tellte så han skalv og skvatt
For å sjå om det stemte på krona og øre, med det han fekk i natt
Ja, de penga, ja de penga – er tel bekymring for fattig og for rik

Men gubben han fekk hjertesting, da'n itte fann en tiøring
Som'n la i en hatt me' han satt der i natt
For han skulle betala litt kommuneskatt
Men akk, så endte visa slik ho alltid gjør på jorderik Med prest og med
klokker og granbar og blommer og bord og fir'toms spik
Ja, de penga, ja de penga – er tel bekymring for fattig og for rik

VI VANDRER MED FREIDIG MOT

Tekst: H. Ibsen / Melodi: J. U. Wehrli

Vi vandrer med freidig mot,
vårt sinn er lett og rapp vår fot.
I høyden oppad mot fjellet,
i dypet til fossevellet.
% La veien gå hvor hen den vil,
vi vandrer frem med sang og spill. %

Her er vi i Guds natur,
som bekken vill i fjellets ur.
Så stevner vi frem på ferden,
ti åpen oss ligger verden.
% Så derfor vi som fuglen glad,
vil juble høyt i sky vårt kvad. %

Vi er jo en lystig flokk,
av mot og sanger har vi nok.
La storme kun ut på fjorden,
la true med lyn og torden.
% Vi fukter strupen går vår gang,
og hilser fjell og fjord med sang. %

FUGLEVISE

Tekst: Thorbjørn Egner – Melodi: (Mockingbird Hill) Vaughn Horton

Det er vårdag i skogen, det spretter og gror
Og sangen du hører er fuglenes kor
Det er dompap og sisik og meiser og stær
Og det traller og synger i busker og trær
Tra la la, kvirre vitt vitt, der kvitrer en hann
Det er en ung og pen liten løvsanger mann
Tra la la, kvirrevitt vitt, hva tenker han på?
Han tenker den som kunne en kjæreste få

Og en svartspett har funnet et tre for seg selv
Han hogger og hakker fra morgen til kveld
Han vil lage seg to hus, den hakkespettmann
Den ene til kona, den andre til han
Tra la la, kvirrevitt vitt, her blir det nok flott
Her skal det vel bli plass nok til stort og til smått
Tra la la, kvirrevitt vitt, jeg tror at jeg tror
At ingen bor så fint som en hakkespett bor

Og en måltrostfamilie som var her i fjor
Er kommet tilbake til fedrenes jord
De har pyntet på reiret med kvister og strå
Og i reiret er alt kommet fire fem små
Tra la la, kvirre pip pip, de roper i flokk
De spiser, men de syns visst de aldri får nok
Tra la la, kvirre pip pip, og trostemor selv.
Må skaffe mark og snegler fra morgen til kveld

Fortsettes neste side

Men ho-ho, se der kommer et fornemt besøk
Et rødstrupereir får besøk av en gjøk
Og mens verten er ute og metter sin munn
Så smetter fru gjøk opp i reiret en stund
Tra la la, kvirre ho ho, og så en to tre
Der legger hun et egg og så flyr hun av sted
Tra la la, kvirre ho ho, den rødstrupemor
Vil få en liten sønn som blir fryktelig stor

Men hvem er det som lusker så stille på tå
Med buskete hale og skinnkåpe på
Det er røver'n i skogen som kommer der nå
Men fuglene passer nok på sine små
Tra la la, kvirre di di, de kjenner ham nok
De flakser over røver'n i følge og flokk
Tra la la, kvirre di di, han jages av sted
Og snart er røver'n borte og så er det fred